

KOMİSYON KARŞILIĞI SAHTE BELGE (NAYLON FATURA) ALAN İNŞAAT ŞİRKETİNİN %5 ORANINDA KAR ÜZERİNDEN VERGİLENDİRİLMESİ HUKUKA UYGUNDUR

Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulu 24.10.2008 gün, 2007/563 E., 2008/717 K. sayılı kararı ile komisyon karşılığı sahte belge (naylon fatura) alan inşaat şirketinin %5 oranında kar üzerinden vergilendirilmesinin hukuka uygun olduğuna hükmetti.

Ankara 4. Vergi Mahkemesi; “... sahte fatura düzenlediğine ilişkin vergi tekniği raporu bulunan ... davacı hakkında düzenlenen inceleme raporu ile tespiti üzerine, bu fatura tutarlarının gerçek bir maliyet oluşturmayacağına dayanılarak tespit edilen matrah farkına göre tarhiyat yapıldığı, davacının; faturalarda yazılı harcamaların gerçek olduğu, fatura tutarlarını peşin ödediği yolundaki iddialarını ispatlar nitelikte belge ibraz edemediği, bu nedenle, kuruluşundan itibaren sahte fatura düzenlediği, vergi tekniği raporuyla sabit olan firma tarafından, adına düzenlenen faturalara ilişkin alımlarının gerçek olduğunu kanıtlayamayan davacının, ihtilaflı dönem matrahının re'sen takdir edilmesinde ve inceleme elemanınca, yükümlü kurum temsilcisinin, üstlenen inşaat işinden istihkakların %5'i oranında kar elde edilebileceği yolundaki beyanından hareketle bulunan matrah farkı üzerinden yapılan tarhiyatta hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle...” davanın reddine karar vermiştir.

Davacının temyiz istemini inceleyen **Danıştay Dördüncü Dairesi;** “... yıllara sari inşaat taahhüt işi yapan davacıya ihtilaflı dönemde fatura düzenleyen ... Petrol Ürünleri Hafriyat Nakliyat İnşaat Malzemeleri Sıhhi Tesisat İthalat İhracat Ticaret Sanayi Limited Şirketi hakkında düzenlenen raporda; yapılan tespitlerin, davacı kurum tarafından, bu faturalarda gösterilen mal ve hizmetin gerçekte alınmadığı ya da yapılmadığını göstermeyeceği gibi, faturalarda belirtilen emtianın gerçekte alınıp alınmadığı, bu alımların, davacının yaptığı işin niteliğiyle orantılı olup olmadığı araştırılarak, gerçek durumun ortaya konulmadığı, sadece faturaları düzenleyen şirket hakkında yapılan tespitlerden hareketle, faturalarda gösterilen mal ya da hizmet alımına ait giderlerin gerçek dışı olduğu varsayımıyla ve davacının ihtilaflı dönemdeki hak edişleri üzerinde hiç bir somut veriye dayanmayan kar oranı uygulanmak suretiyle saptanan matrah farkına göre yapılan tarhiyatta hukuka uygunluk bulunmadığı...” gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan **Ankara 4. Vergi Mahkemesi;** “... kesilen vergi ziyayı cezasının dayanağı olan 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 344'üncü maddesinin 2'nci fıkrasının, cezanın hesaplanmasına ilişkin düzenlemesinin Anayasa Mahkemesince iptal edildiği, bu nedenle cezanın vergi aslının üç katını aşan kısmında hukuka uygunluk görülmediği...” gerekçesiyle, davanın vergi aslı ve vergi ziyayı cezasının vergiler ve fon payının üç katına isabet eden kısmı yönünden reddi yolundaki ilk kararında ısrar etmiş, vergi ziyayı cezasının fazlasının kaldırılmasına karar vermiştir.

Hüküm veren **Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunca,** dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

“... Tutanaktaki saptama karşısında söz konusu faturaların, gerçekten yapılmış harcamaların belgelendirilmesi amacıyla da temin edilmiş olmadığı dolayısıyla, yapım işine ait maliyetlerin fatura tutarları düzeyinde yüksek gösterilmek üzere kayıtlara dahil edildiğinin kabulü suretiyle yapılan vergilendirmeye karşı açılan davanın kurumlar vergisi, gelir (stopaj) vergisi ve fon payı yönünden reddi yolundaki ısrar kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4369 sayılı Kanun ile değiştirilen 344'üncü maddesinin, cezanın hesaplanmasıyla ilgili ikinci fıkrasında yer alan düzenleme, Anayasa Mahkemesinin 20.10.2005 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 6.1.2005 gün ve E:2001/3, K:2005/4 sayılı kararıyla iptal edildiğinden, söz konusu iptal kararının gerekçesi ve bu karardan sonra Danıştay'ın istikrar bulmuş içtihatlarına uygun olarak verilen, kesilen vergi zıyaı cezasının gecikme faizi dahil edilmeksizin hesaplanan kısmı yönünden davanın reddine ilişkin ısrar hükmünde de hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddine, 24.10.2008 gününde kurumlar vergisi, gelir (stopaj) vergisi, fon payı yönünden oybirliğiyle, vergi zıyaı cezası yönünden oyçokluğuyla karar verildi...”